

GARAY ANDRÁS

MIGRÁNSOK...

A Bokor tagjai különböző módon reagálnak a migránsok jelenlétére és erre a nagyon összetett problémahalmazra. Tudomásul kell vennünk, hogy Bokor tagjainak egy részében az egyetemes emberszeretet, a pápa felhívásai és a személyes lelkiismeretük olyan visszhangot kelt, hogy sokkal többet és sokkal személyesebbet kell tenni a migránsokért és szeretnének tenni is.

Nem érdemes tehát egymást győzködni pro és kontra, hanem a legnagyobb bizalommal kell fordulni ebben a kérdésben is egymás felé.

A migránsokkal kapcsolatos jó integrációs példák és eredmények a személyes szeretet és szolgálat következménye. Azt láthatjuk – és nemcsak idehaza – hogy semmi központi, állami megoldás nem vezet megoldásra.

Az egyházi intézményi megoldások is csak akkor működnek, ha van mögöttük egyéni, családi áldozatkészség. Ugyanakkor azt is látjuk, hogy a családok önmagunkban legtöbbször kevesek ilyen horderejű feladatok megvalósítására. Ha még személyes szolgálat lenne is, de az anyagi fenntartás, a tanítás, az idő és az energiák lekötése meghaladja egy átlagcsalád lehetőségeit.

Ezért ezt a munkát csak szélesebb összefogással lehet eredményesen végezni, ahol a családi, egyéni vállalkozásokat intézményi szolgálat egészíti ki.

Ezért az alábbi modellt javaslom átgondolásra.

A modellnek három eleme van: a befogadó család, az egyház és az önkormányzat. Ahol a kulcs a : befogadó család.

Ki mit tesz ebben a modellben:

A család erejéhez, családszerkezetéhez, lehetőségéhez mérten befogad migráns családokat, egyéneket saját lakásába, gondoskodik a vacsoráról, a szállásról, a reggeliről. Itt van mód beszélgetésekre, közös időtöltésre, értékadásra. A család értékeinek és a keresztény értékeknek a megjelenítésére, érzelmi beágyazásra. Egy-egy befogadó család mögé betársulhatnak más – a befogadásra még nem felkészült – családok és egyének, idővel, jelenléttel, szolgálattal. Viszont napközben nem terheli meg a család természetes ritmusát: munka, iskola, életmód.

Az egyház (egyházközség) napközben szervez foglalkozásokat a több – a családokban- befogadott migráns számára, hol szakemberek játékos és komoly formában foglalkoznak velük, melynek része a nyelvtanulás, a kultúra megismerése illetve az Európában elfogadott normák elsajátítása. Ennek helye a plébánia hittanterme vagy egyéb lehetőségei.

Az önkormányzat szintén napközben munkát (pl. közmunka vagy munkaszerzés), oktatást biztosít a migránsok részére. Ehhez az önkormányzatoknál felelőst kell találni és az önkormányzati intézményrendszert be kell mind ebbe vonni.

A modell azért tud működni, mert senki nem terhelődik agyon és mindenki azt teszi, amihez legjobban ért.

A modellt részben az állam finanszírozza. A jelenleg a migránsokra szánt pénzek így a három pillérhez kapcsolódnának, azaz a családok, az egyházközség és az önkormányzat egyaránt kapna a jelenlegi támogatásból.

Mivel a modell csak a közös összefogáson belül hatékony a modellhez védnököt kell keresni, aki mind az állam felé, mind az önkormányzatok felé, mind a plébániák felé megfelelő erkölcsi alappal rendelkezik, hogy a jó ügy védnöke legyen.

Ehhez a modellhez és szolgálathoz javaslom: Beer Miklós püspök úr – mint védnök - megkeresését.

Míndez úgy tud elindulni:

- elkezdünk beszélgetni, hogy mi mit tehetünk a migránsokért és milyen reális ötleteink vannak
 - megnézzük, mi mit tehetnénk személyesen. Itt őszintén kell beszélni minden felmerülő problémáról.
 - modell kidolgozásra, megvitatásra és felterjesztésre kerül. A programban részt venni kívánó
 - családok számára felkészítést kell tartani és előzetes tapasztalatokat szerezni. Itt mindenkit óvni kell a naivitásoktól és mivel a családok „kiszolgáltatódnak” idegeneknek és a családok belső élete könnyen megsérülhet.
 - a védnök segítségével a modell vezetői megszerzik az állam és az önkormányzatok támogatását és partnerségét.
 - a családok felajánlásokat tesznek (szabhatnak feltételeket) a befogadásra. Természetesen a befogadandók részéről is szükséges szándék a programban történő részvételhez és gondos előkészítés szükséges. Meg kell beszélni a felmerülő jogi, anyagi és biztonsági kérdéseket is.
 - a modell elindul, folyamatos visszacsatolások mellett.
- A Bokor szerepe mindebben sokoldalú:
- lehet befogadó család, külső segítő, személyes résztvevő
 - lehet koordinátor, szervező, a rendszer működtetője, képviselője anyagiakkal, alkalmi munkával ötletekkel segítheti a munkát.
 - PR tevékenység a sajtó, médiák felé
 - közös ünnepek, programok, hétvégék szervezése a projektben résztvevő migránsokkal, tehát a nagyközösség ereje

A feladatokat az élet és a résztvevők igénye alakítja. Természetesen a modellbe bevonhatók más felekezeti és nem keresztény családok is.

Gondolkodjunk közösen, mert már sokszor bántó – túl a tehetetlenségen – az idehaza megmutató szükségesség ebben a nagyon fontos kérdésben.

Az is lehet, hogy nem jutunk semmire és ezt a feladatot nem tudjuk vállalni.

A migránsok sorsa globális kérdés és messze túlmegegy a mi kompetenciáinkon. És tudnunk kell, nem mi oldjuk meg ezt a hatalmas problémát. De addig is valami szépet és igazat kell tenni értük és önmagunkért.

Természetesen más modellek is lehetségesek, sőt a meglévő és működő modellekbe és programokba is részt lehet venni, kisebb személyes vagy család jelenlét mellett, akár alkalmi jelleggel. Sőt célszerű a problémakörrel a ma lehetséges módjain személyesen is tájékozódni.

Javaslom, hogy foglalkozzatok mindezzel a közösségeitekben illetve a Bokor vezetői fórumain.

A befogadás előfeltétele az, hogy az ember eldönti magában szeretné-e, hogy az a világ amiben él gyökereiben megváltozzon?

Azaz – hogy több kultúra legyen jelen

hogy ezek a kultúrák a mindennapokat apró dolgait is jelentősen érintik

(viselkedés, higiénia, hangosság, türelmetlenség, nyomulás, közbiztonság stb.)

hogy az életszínvonal jelentősen csökkenjen

hogy az ellátórendszerek (iskolák, óvoda, egészségügy, szociális ellátás) megváltozzanak

hogy a vallás toladó módon és minél nagyobb nyilvánosságban legyen jelen

hogy a természeti környezet óvása egyre nagyobb erőfeszítésekbe kerüljön

hogy felgyorsuljon a magyarok (köztük a fiatalok) migrációja – elsősorban nyugat felé

stb.

Ezekre kell igent mondani. És, ha ezekre az ember igent mond – jöjjenek! Persze az is szükséges, hogy vannak-e a jövőnek feltételei és ezek be nem tartását hogyan lehet és kell-e szankcionálni. Számomra ez sokkal összetettebb dolog.

És persze hányan. Ma a világban - a statisztikák szerint 60 millió ember van úton. Lassan India is megindul. Hol húzunk határt?

Szíria lakossága évente 400.000 ezer fővel gyarapodik, mi lesz ezekkel a gyerekekkel?

Nyilván nagyon sok következtetést lehet levonni és ez nem (csupán) érzelmi megközelítés. Szóval a lecke feladatott. Nekünk, nekik, de elsősorban a fiataloknak.

MLECSENKOV ANGEL

MENEKÜLT KÉRDÉS

Napjaink egyik legnagyobb figyelmet keltő kérdése a menekült kérdés. Ebben az izgalmas és sokakat érintő helyzetben szinte megszámlálhatatlan felfogás, véleménynyilvánítás, elképzelés van, ami a megoldást illeti. A szélsőséges elutasítástól, a naiv befogadási szándéktól egyaránt. A megoldásnak első szűrője lehet azt világosan tisztázni: ki a menekült? Az, aki már megfelelő dokumentumokkal rendelkezik és igazoltan üldözött? A mai magyar helyzetben hibás elképzelés az, ami a megoldást illeti. Mindenki fogadjon be magán belátása szerint valakit, vagy valakiket.

Mondjuk egy egész családot: apát, anyát és négy – öt kiskorú gyereket a felelősség vállalásával együtt. Erről szép elképzeléseket lehet felvázolni. de kérdéses a kivitelezése. Ki, Kik vállalják ezt fel? Intézményes szinten is meg kell keresni a megoldást, szembeesülve a lehetetlennel. PL. Plébániai elhelyezés. Intézményesen csak az erre szakosodott befogadó helyek alkalmasak. Pl. közbiztonság, higiénia, ételmezés, foglalkoztatottság. És ami a legfontosabb kérdés, tisztázni kell, hogy mennyi ideig tart a befogadás feladata? Ki intézkedik a továbbiakról? Netán Beer püspök személyesen vállalva a feladatot? Egyáltalán a befogadásról:

Ki, vagy kik döntenek arról, hogy legalisan kiket és hány menekültet kell befogadni? Az októberi népszavazás dönt ebben a kérdésben? Vagy a magyar nép akarata ellenére döntenek ebben a kérdésben mások?

Az októberi népszavazást, hibás megoldásnak látom a szavazókat illetően: Ebben a kérdésben, akik dönthetnek sorsukról azok a 18 és 50 év közöttiek. Ezeknek a szavazata lehet mérvadó. Hiszen a következő néhány évtizedet a befogadottakkal kell megélniük. Az idősebb nemzedék nem tud felelősséggel dönteni egy későbbi nemzedékről és annak következő sorsáról. Egészen azért, mert nem lehet számon kérni a döntésük következményét. Pusztán érzelmi alapon hibás lenne dönteni bárkinek ebben a kérdésben. Ez csak a káoszhoz vezethet.

Záradék: Tudom, hogy vannak nálam ebben a témában is tudósabb emberek. Akik nagy perspektívákat tudnak felvázolni. Várom a személyes döntésük eredményét: személy szerint hány menekült ember /család/ sorsáról gondoskodnak és milyen eredménnyel. Az, hogy az aluljáróban lévők kaptak két szendvicset, amit aztán a kukába dobtak. Ez annál nagyobb falat, ami az egész nemzetre és annak egész jövőjére kihatással lesz. Ez itt az személyes ideológiáktól mentes kérdés?

Üdvözlettel: Öcsi